

De Thora in het hart...

van hen. De aanwezigen beginnen ook in tongen te spreken zodat de Thora, dus het Woord van God, aan de zeventig volken der aarde bekend wordt.

In de Talmoed, de mondelinge overlevering die door het Joodse volk als Woord van God wordt erkend, wordt iets soortgelijks verteld. Elk woord dat bij de Sinai Gods mond verliet, verdeelde zich

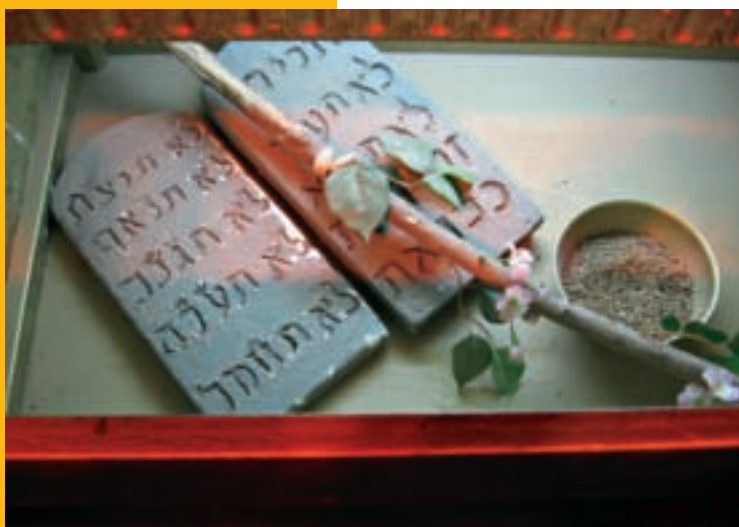
door de Geest van God.

We kunnen dus rustig stellen dat ook de tekenen ons wijzen op de eenheid die er bestaat tussen het Pinkster- en het Wekenfeest.

Geschreven in

Een van de opvallende dingen bij de gawe van de Thora op de Sinai is dat deze niet 'op' de stenen tafelen wordt geschreven, maar dat de Tien Woorden 'door de vinger Gods beschreven' worden. Het schrift wordt dus in de steen opgenomen, het maakt werkelijk deel uit van de steen.

Dit wijst er op dat de Thora ook bij de mens niet een laagje vernis aan de buitenkant moet zijn, maar van ons leven deel moet uitmaken. Bij de vernieuwing van het Verbond, na sterven en opstanding van Jezus zoals dat in Handelingen 2 wordt beschreven, wordt de Geest uitgestort om de Thora met kracht in ons leven in te brengen. Heel mooi wordt dit verwoord in het antwoord van Petrus op de vraag van de hoorders: 'Wat moeten wij doen mannen broeders?' (Hand. 37) Ze krijgen ten antwoord dat ze zich moeten bekeren, dus de gegeven Thora moeten aannemen en doen. De Geest staat dus niet los van de Thora en komt ook niet in de plaats van de Thora. Integendeel, de gawe van de Thora en de gawe van de Geest horen onlosmakelijk bij elkaar. Zoals gezegd is: 'Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven' (Jer. 31:33).

Stenen tafelen van de wet in de ark van het verbond met bloeiende staf en manna

Elk woord dat bij de Sinai Gods mond verliet, verdeelde zich in zeventig talen

in zeventig talen. Het aan Israël gegeven en bij de Sinai door het volk aangenomen Woord van God (Ex. 24:7) is dus van meet af aan bedoeld tot heil van de volken. Ook de volken moeten het horen, aannemen en doen. Binnen de Joodse traditie wordt dan ook verteld, dat bij de Sinai het Woord van God daarom aan alle volken werd aangeboden, maar slecht door Israël werd aanvaard. In Handelingen 2 klinkt opnieuw de Thora van God, maar het wordt kracht bijgezet

De Thora in het hart geschreven

C.J. van den Boogert

Met Pinksteren, de vijftigste dag na Pasen, vieren we in de kerk het feest van de uitstorting van de Heilige Geest (Hand. 2).

Op het *Wekenfeest*, de vijftigste dag na Pesach, viert het Joodse volk de schenking van de Thora op de berg Sinai (Ex. 19,20).

Als we ons oog laten vallen op deze in Oude- en Nieuwe Testament beslissende feesten, kunnen we ons de vraag stellen hoe Gods Geest en de Thora zich tot elkaar verhouden. Moeten we Geest en Thora tegen elkaar uitspelen, anders gezegd, vervangt de Geest de Thora? Of moeten we zeggen dat Geest en Thora (Woord en Geest) onafscheidelijk aan elkaar verbonden behoren te zijn?

Als we de teksten gaan bekijken waarin beide feesten worden genoemd vallen ons een paar dingen op.

De telling

Dat het bij Pinksteren en *Wekenfeest* om een en hetzelfde feest gaat, komt duidelijk naar voren in de telling die gebruikt wordt.

Zo betekent het woord *Pinksteren*: vijftigste. Op de vijftigste dag na Pasen wordt de Heilige Geest uitgestort.

De naam *Wekenfeest* is ontleend aan het tellen van de weken. Van Pesach telt men zeven weken naar het moment waarop Israël zich verzameld heeft aan de voet van de berg Sinai (Ex. 19: 1). Dus na zeven

weken, op de vijftigste dag, schenkt God zijn Thora aan Israël. De telling alleen al doet vermoeden dat Woord en Geest alles met elkaar te maken hebben. Maar er is meer.

De tekenen

Het valt op dat de tekenen, waarmee de gave van de Thora en de gave van de Geest gepaard gaan, sterke overeenkomst vertonen. Bij de Sinai komt de Here in het 'vuur' van de Sinai tot zijn volk (Ex. 24:17). Ook is bij de Sinai of Horeb sprake van 'wind', met name als de profeet Elia geleid wordt naar plek waar God zijn Thora gegeven heeft. De Here komt tot hem 'in het suizen van een zachte koelte' (1Kon. 19:12). Slaan we nu Handelingen 2 op dan lezen we dat ook daar sprake is van wind en vuur. 'Een geweldig gedreven wind' (Hand. 2:2) vervult het huis waar de volgelingen van Jezus verblijven. Tegelijk 'vertoonden er zich aan hen tongen als van vuur'. De gave van de Geest gaat dus, evenals de gave van de Thora, gepaard met tekenen van wind en vuur.

Maar er valt nog iets op. De vurige tongen, zo vertelt Lucas, verdelen zich en zetten zich op een ieder

Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven

Schriftstudie
n.a.v.
Jeremia 31:33

De gave van de Geest gaat dus, evenals de gave van de Thora, gepaard met tekenen van wind en vuur